

ת"פ 1288/03/18 - מדינת ישראל נגד עלא יחיה

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 1288-03-18 מדינת ישראל נ' יחיה(עציר)

בפני
כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
עלא יחיה (עציר)

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות:

קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) (4 עבירות); הסגת גבול פלילית, עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין (3 עבירות); היזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין (2 עבירות); גניבה בנסיבות מיוחדות (תוצרת חקלאית), עבירה לפי סעיף 384(א)(2) לחוק העונשין (2 עבירות); ניסיון גניבה בנסיבות מיוחדות (תוצרת חקלאית), עבירה לפי סעיף 384(א)(2) לחוק העונשין + סעיף 25 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, קשר הנאשם וארבעה נוספים קשר (להלן - החבורה), וביצעו גניבות של תוצרת חקלאית מסוג אבוקדו ממספר מטעים באזור הצפון. במסגרת קשירת הקשר, נהגו חברי החבורה ליצור קשר טלפוני לצורך תיאום מקומות המפגש ושיטת הביצוע, הצטיידו בכלים מתאימים וברכב מילוט, וסמוך לאחר הגניבות נהגו למכור את התוצרת החקלאית הגנובה לאדם שבבעלותו בית אריזה לפירות וירקות.

3. כתב האישום המתוקן כולל שלושה אישומים, המפרטים אירועים שהתפרשו על פני מספר שבועות, על פי פירוט הבא:

א. ביום 31.1.18 הגיעו הנאשם ואחרים למטע בישוב לימן, קטפו כ-392.5 ק"ג של אבוקדו, בשווי מוערך של 2,800 ₪, אך בשל נוכחות של כוחות ביטחון במקום, נטשו את התוצרת החקלאית הגנובה ונמלטו. לאור כך

עמוד 1

שהפרי נקטף כאשר הוא אינו ראוי למאכל, לא היה בהשארותו במקום על מנת למנוע את הנזק לחקלאי.

ביום 8.2.18 הגיעו הנאשם והאחרים למטע במושב לימן וזאת לאחר תיאום טלפוני במסגרתו סיכמה החבורה את מיקום המטע ממנו תתבצע הגניבה, כמות השקים, הרווח הצפוי על בסיס המחיר לק"ג ועוד פרטים נדרשים. החבורה לא הצליחה להגשים את מטרת הגעתה למטע, בשל נוכחות ערה של כוחות ביטחון סמוך למטע.

ב. ביום 10.2.18 הגיעו הנאשם ואחרים למטע בקיבוץ מצובה, ממנו גנבו כ-600 ק"ג של אבוקדו, בשווי מוערך של כ-6,000 ₪. לאירוע קדם תכנון של החבורה וביקור קודם בשטח. לאחר האירוע מכרה החבורה את הפרי הגנוב ובתמורה קיבל הנאשם לידיו 3,750 ₪.

ג. ביום 17.2.18 הגיעו הנאשם ואחרים למטע בקיבוץ יחיעם, ממנו גנבו כ-967.4 ק"ג של אבוקדו, בשווי מוערך של כ-13,500 ₪. גם לאירוע זה קדם תכנון מדוקדק של אופן הביצוע, המיקום וחלוקת השלל. במהלך אירוע זה גרמו הנאשמים נזק רב לעצי הפרי וזאת בשל אופי שיטת הביצוע. הנאשם נעצר כאשר הגיע למכור את הסחורה הגנובה.

4. להשלמת התמונה ייאמר כי עניינו של הנאשם הופרד משאר המעורבים, כנגדם הוגשו כתבי אישום נפרדים (למעט בעניינו של האדם לו נמכרה הסחורה, נגדו טרם הוגש כתב אישום).

תסקיר שירות המבחן

5. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם, שהוא גרוש בן 36. מטעמים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה את שנכתב בתסקיר, ואביא להלן את עיקרי הדברים. ממידע קודם המצוי בידי שירות המבחן עולה כי הנאשם סובל מתלות עמוקה באלכוהול וזקוק למסגרת טיפול סגורה. לנאשם אין הרשעות פליליות קודמות, אך הוא הורשע בעבירות תעבורה בגין אף ריצה עונשי מאסר. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הודה במעשיו בצורה פורמאלית בלבד, והוא מתקשה לקחת אחריות למעשיו, נוטה למזער את חלקו ומתקשה לגלות אמפתיה כלפי החקלאים שנפגעו ממעשיו. הנאשם לא הביע נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרות ולדבריו חדל לצרוך אלכוהול טרם מאסרו האחרון, בשנת 2009. לאור כך, התרשם שירות המבחן שקיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד ומאחר ולא ניתן לקדם אופק שיקומי בעניינו של הנאשם, מחוץ לכותלי הכלא, לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו ושירות המבחן סבר כי הנאשם זקוק לענישה מוחשית.

טיעוני הצדדים והראיות לעונש

6. ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירות, למספר הרב של האירועים ולתכנון שקדם לביצוע העבירות. כן נטען כי מדובר בעבירות שבוצעו בצוותא עם אחרים, על פי שיטת עבודה מסודרת מראש, שגרמה לנזק רב. בעניין זה הדגישה המאשימה כי לא מדובר רק בנזק הגניבה, אלא בנזק שנגרם לעצים כתוצאה משיטת הגניבה. ביחס לערכים המוגנים שנפגעו צוין כי מדובר בהגנה על רכוש אזרחי המדינה ותושביה ושמירה על בטחונו של האזרח ועל המשאב החקלאי. נטען כי תופעת הגניבות החקלאיות הפכה נפוצה מאוד, בפרט במחוז הצפוני, והוגש דוח מבקר המדינה אשר סקר את התופעה (ע/1). ביחס למתחם הענישה, הוגשה פסיקה ונטען למתחם כולל הנע בין שנתיים מאסר בפועל ועד חמש שנות מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי. לחילופין, טענה המאשימה למתחם נפרד לכל אישום, על פי החלוקה הבאה: באישום הראשון, למתחם הנע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל; באישום השני והשלישי, למתחם הנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל לכל אירוע. באשר לעונש הראוי לנאשם ביקשה המאשימה להעמידו בחלקו האמצעי של המתחם.

7. ב"כ הנאשם הפנתה לשיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק, ולכך שהודה ולקח אחריות למעשיו. כן ציינה הסנגורית את נסיבות חייו הקשות של הנאשם ועברו הנקי. הסנגורית ציינה עוד כי הנאשם נפגע במהלך מעצרו באירוע חמור בו נשפכו עליו מים רותחים (הוגש מסמך משב"ס - ענ/2). ביחס למתחם העונש ההולם, טענה הסנגורית כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד, מאחר ומדובר באירועים שבוצעו בסמיכות זמנים ובשיטה דומה. ביחס לגבולות המתחם נטען כי הוא נע בין מספר חודשי מאסר שבפועל, שניתן לשאת בעבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל. לחילופין, טענה הסנגורית למתחם ענישה נפרד לכל אישום, בחלוקה הבאה: באישום הראשון, מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל; באישום השני, מתחם הנע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בעבודות שירות; באישום השלישי, מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 7 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי לנאשם, נטען כי לאור היעדר עבר פלילי, שיתוף הפעולה עם רשויות החוק, הודאתו בביצוע העבירות וכן מצבו הכלכלי הקשה (הוגשו מסמכים-ענ/1), יש להסתפק עונש ברף התחתון של המתחם.

8. הנאשם בדברו האחרון התנצל וציין כי זוהי הסתבכותו האחרונה עם החוק. כן סיפר על אודות האירוע בו נפל קורבן, לכאורה, למעשי אלימות של עצור אחר, והוא נזקק לטיפול רפואי.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

9. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לגזור את הדין לאחר קביעת מתחם ענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. טרם שיעשה כן, עליו לקבוע האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, או שמא מספר אירועים בהתאם לסעיף 40ג'(א) לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות

בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

שאלה ראשונה שיש להשיב עליה היא אם מדובר באירוע אחד הכולל מספר עבירות ואישומים, או שמא לפנינו מספר אירועים. דעתי היא כי חרף הדמיון בעבירות והשיטתיות בביצוע (העשויים להוביל לעבר יישום מבחן הקשר ההדוק שנקבע בע"פ 4910/13 ג' אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.14); רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.15)), ראוי לראות את העבירות שעבר הנאשם כמספר אירועים שונים, כך שכל אישום נפרד (כפי שנוסח בכתב האישום) יהווה גם אירוע נפרד. הטעם לכל נעוץ בעובדה שמדובר בכנופיה אשר פעלה במקומות שונים גיאוגרפית, פגעה במתלוננים שונים וחלף זמן לא מבוטל בין אירוע לאירוע. כן תומכת במסקנה זו העובדה שאין מדובר באירועים התלויים אחד בשני וכל אחד מהם עומד היטב בזכות עצמו. דומה כי השקפה על כל העבירות והאישומים כאירוע אחד, תמעיט מחומרתו ולא תבטא נכונה את האופן בו יש לראות את הדברים. (ראה: ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.15); ע"פ 5668/13 ערן מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.16); תזכיר חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה - תיקונים שונים), תשע"ו-2015). בעניין זה אפנה לעפ"ג 12662-08-17 מדינת ישראל נ' יעקב כהן (26.10.17) שם נקבע ביחס לכתב אישום שכלל מספר התפרצויות לדירה כי יש לראות בכל התפרצות אירוע נפרד, חרף הדמיון בביצוע והשיטתיות.

עם זאת, אבהיר כבר עתה שבכוונתי להטיל עונש אחד בגין מכלול האירועים, שכן ענישה נפרדת נראית בעיני מלאכותית משהו.

לאור הדמיון שבין האירועים, פירוט השיקולים לקביעת המתחמים יעשה מבלי הפרדה בין האירועים, אלא אם הדבר יתחייב בשל אופי הדיון וייחודיותו של אירוע מסוים.

10. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** הערך המוגן שנפגע ברור והוא זכות הקניין, כמו גם הביטחון האישי והציבורי. במקרה זה יש להדגיש כי מדובר בגניבה חקלאית הפוגעת במקור פרנסתם של החקלאים, גורמת לעוגמת נפש ונזקים כספיים משמעותיים הן לחקלאים הנפגעים ישירות מהמעשים והן לשאר החקלאים הנאלצים להשקיע סכומי עתק במיגון ובאבטחה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות-

11. **התכנון שקדם לביצוע העבירות:** המעשים בהם הורשע הנאשם הם פרי מסכת עבריינית מתוכננת היטב, תוך תעוזה רבה ותחכום, שכללה בחירה של יעדים, חלוקת תפקידים בין המעורבים, הצטיידות בכלים ואביזרים והכנה מראש של רכב המילוט. הנאשם והאחרים אף דאגו למכירת התוצרת החקלאית אותה גנבו, ובכך השלימו את מעגל העבירה ובאו על שכרם.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירה: הנאשם נטל חלק פעיל בכל אחת מהאירועים, וניכר כי הוא מבצע דומיננטי ומשמעותי, בכל אחד מהאירועים.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה: באירועים נגנבו כשני טון אבוקדו (!) בשווי כולל של כעשרים אלף ₪ (באירוע הראשון מדובר בכ-400 ק"ג (שלא הוצאו מהשטח אך נקטפו); בשני כ-600 ק"ג ובשלישי כטון). מדובר בהיקף משמעותי ביותר. כן יש לציין כי באירוע השלישי נגרם נזק רב לעצים, בשל שיטת הגניבה.

12. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה בעבירות גניבת תוצרת חקלאית מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר. חומרת העבירות קיבלה ביטוי גם בעיני המחוקק, שעה שיוחד סעיף חוק המבדיל בין גניבה "רגילה" לבין גניבת של תוצרת חקלאית, ולא בכדי הוגדרה תופעת הגניבות החקלאיות, בפסיקה, כ"מכת מדינה". בהקשר זה ראו:

"למרבה הצער, אף שחלפו למעלה מעשר שנים מאז החמיר המחוקק עם עבריינים אלה - המציאות בשטח, כך נדמה, לא השתפרה. אדרבא, התופעה של גניבת בקר ותוצרת חקלאית הלכה ופשתה, וכיום היא בבחינת מכת מדינה. מציאות כזו היא בלתי נסבלת. היא גורמת לנזק כלכלי לא רק לבעליו של הבקר הגנוב, אלא לכל מי שעוסק בענף זה, ושנאלץ להשקיע משאבים יקרים בניסיון למנוע מפורעי חוק לשים לאל את מה שלעיתים הוא מפעל חיים. ... במצב דברים זה המעט שמערכת בתי-המשפט יכולה לתרום בניסיון להשיב את הסדר על כנו - הוא להחמיר עם מבצעייהן של העבירות, במטרה להבהיר לכל כי מי שישלח את ידו בקניינו של אחר, ישלם על כך מחיר כואב" (רע"פ 2806/07 ח'יר יונס נ' מדינת ישראל (29.03.07))

וכן,

"אכן, תופעה חמורה של גניבת תוצרת חקלאית אשר פשתה במחוזותינו והפכה למציאות קשה ובלתי נסלחת - גורמת נזקים אדירים לציבור החקלאים. כך נדרש החקלאי לעמול על גידול התוצרת, להוסיף סכומים ניכרים על מיגון (באם הדבר בכלל אפשרי) ולשאת בתוצאות הכלכליות של גניבות מרובות. בצדק קבע בית המשפט המחוזי כי במצב דברים מעין זה, על בית המשפט לתרום את חלקו בהשבת הביטחון לציבור בכללותו, ולמגזר החקלאי בפרט, ולהחמיר עם מבצעי העבירות. כל זאת, על מנת להבהיר לעברין בכוח כי גניבה חקלאית אינה משתלמת ומחירה כואב הוא" (רע"פ 4477/10 ראמי יחיא נ' מדינת ישראל (5.10.10)).

13. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 4477/10 ראמי יחיא נ' מדינת ישראל (5.10.10), בו הורשע נאשם בעבירות של הסגת גבול פלילית וגניבה של 500 ק"ג של בננות. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי וקנס, ערעור המדינה התקבל ועונשו הוחמר ל-7 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם; עפ"א 48/10 ראמי עאטלה נ' מדינת ישראל (13.1.10), בו נדחה ערעור נאשם שנידון ל-30 חודשי מאסר בגין גניבת 500 ק"ג רימונים ונהיגה ללא רישיון נהיגה. יצוין כי אירוע זה התרחש טרם תיקון החוק בנושא וההחמרה בענישה; עפ"ג 41919-02-17 אבו עאיש נ' מדינת ישראל (3.5.17), בו הורשע נאשם בעבירות של גניבת בקר (3 כבשים), נהיגה פוחזת ברכב זיוף סימני זיהוי של רכב ונידון ל-7 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 18381-04-16 מדינת ישראל נ' אל הוזייל (7.11.16), בו הורשע נאשם בעבירות של ניסיון גניבת בקר וקשירת קשר לביצוע פשע, ונידון ל-7 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 21244-06-16 מדינת

ישראל נ' סאיד דרויש (18.7.17), בו הורשע נאשם בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וגניבה חקלאית, בכך שנכנס לשטח מכלאה, עם אחר, והשניים גנבו שתי פרות. הנאשם נידון לחודשיים מאסר בדרך של עבודות שירות, ועונשו של האחר הוקל במסגרת עפ"ג 36822-03-18 **אבו עואד נ' מדינת ישראל** (24.4.18) והוא נידון ל-3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות; עפ"ג 58082-11-10 **דוד יצחקוב נ' מדינת ישראל** (27.1.11), בו נדחה ערעורם של נאשמים שהורשעו בגניבת 250 ק"ג אבוקדו. הנאשמים היו בעלי עבר פלילי והוטלו עליהם עונשי מאסר לרבות הפעלת מאסר על תנאי (בסה"כ 15 חודשים מתוכם 10 חודשי מאסר מותנה שהופעל); ת"פ 41404-05-10 **מדינת ישראל נ' נתנוב ואח'** (30.3.11), בו הורשעו שלושה נאשמים בגניבה של כ-80 ק"ג אבוקדו. הנאשמים היו בעלי עבר פלילי והם נדונו למאסרים מותנים, קנס ופיצוי; ת"פ 34552-08-15 **מדינת ישראל נ' עבד אל גני** (17.4.16), בו הורשע נאשם בגניבת כ-28 ק"ג אבוקדו, ובעבירה של נהיגה עם רישיון נהיגה שאינו תקף לאותו סוג רכב. הקטנוע שבבעלות הנאשם חולט, והוא נידון לעונש מאסר על תנאי, פסילת רישיון ופיצוי.

14. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם העונש ההולם את העבירות באישומים מס' 1, 3 נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל; מתחם העונש ההולם באישום מס' 2 נע בין 6 חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאת בהם בעבודות שירות, ועד 20 חודשי מאסר בפועל. כן כולל המתחם קנס הולם ומשמעותי, בשים לב לכך שמדובר בעבירה כלכלית שראוי להילחם בה בענישה כלכלית, תוך הבאה בחשבון של יכולתו הכלכלית של הנאשם (סעיף 40ח' לחוק העונשין).

קביעת עונשו של הנאשם

15. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי השיקום של הנאשם, ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. כך גם עולה מתסקיר שירות המבחן, שמסקנתו הייתה כי לאור רמת הסיכון הקיימת והקושי של הנאשם לקחת אחריות על מעשיו ולהבין את הפסול שבהתנהגותו, בעיתוי הנוכחי לא ניתן לקדם אופק שיקומי. עם זאת אביא בחשבון כי מסקנה זו הושפעה במידה לא מעטה מהעובדה שהנאשם עצור.

16. לצורך קביעת עונשו של הנאשם, הבאתי בחשבון לקולה את עברו הנקי ואת הודאתו, אשר שיקפה קבלת אחריות כמו גם חיסכון בזמן שיפוטי. עם זאת, יש להביא בחשבון גם את התרשמות שירות המבחן בנושא. הבאתי עוד בחשבון את העובדה שהנאשם נפגע באופן לא קל בעת מעצרו. נסיבות העניין לא הובהרו כראוי וממסמכי שב"ס שהוגשו עולה שהנושא נחקר על ידי המשטרה. בטיעוני הסביר הנאשם כי בעת שישן בתאו, השתולל אחד משותפיו לתא, השליך חפצים ושפך מים רותחים על יתר העצורים והוא בכללם. האירוע גרם לנאשם כוויות וחתכים.

17. ברי בעיני כי עונש מאסר שיוטל על הנאשם עלול לפגוע בו באופן לא קל. לא התעלמתי גם מההכרה ההולכת וגוברת בדבר ההשפעות השליליות של עונש המאסר (ראו בעניין זה **דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים**, 2015 (המכונה דו"ח ועדת דורנר), ואולם סברתי כי אין מנוס במקרה זה מהטלת עונש זה, בשל מהות העבירות, היעדר סיכויי שיקום ממשיים ויתר הנסיבות שפורטו לעיל.

18. נקודה נוספת הראויה לציון היא העונש שנגזר על אדם מבני החבורה (מדחאת עבד אל עאל, נאשם 3 בת"פ 1389-03-18). בעניינו של נאשם זה הוצג הסדר טיעון שעסק באירוע המתואר באישום מס' 1 בתיק שלפנינו, בו נקטפו 392 ק"ג אבוקדו והושארו במקום לאחר שהחבורה נמלטה. בהתאם להסדר הטיעון עתרו הצדדים לעונש מאסר בן 8 חודשים, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים במצטבר באופן חלקי, כך שסה"כ הוטלו עליו 15 חודשי מאסר. יצוין כי בגזר הדין בו הוטל המאסר המותנה בן 10 חודשים, הוטל גם מאסר מותנה בן 5 חודשים שעניינו עבירות רכוש מסוג עוון. הצדדים הסכימו שעונש זה יוטל בחופף ליתר העונשים. כידוע, עקרון אחדות הענישה מחייב כי יישמר "מדרג הולם בין העונשים המוטלים על המעורבים באותה פרשה פלילית לפי מידת אשמם" (ע"פ 2166/18 פלוני נ' מדינת ישראל (17.5.18)). אביא בחשבון את עונשו של שותף זה, ואולם ברי שקיימים הבדלים בין השניים, שכן השותף הורשע באירוע אחד ואילו הנאשם כאן בשלושה אירועים שונים (ובמספר עבירות רב יותר); בעניינו של השותף מדובר היה גם בהסדר טיעון והתשתית הראייתית שהייתה בעניינו אינה ידועה לי. מנגד, עברו של השותף אינו נקי והעונש כלל גם הפעלת מאסרים מותנים.

19. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 20 חודשים, מיום מעצרו - 16.2.18.

ב. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו, כל עבירה שעניינה שליחת יד ברכושו של אחר. ואולם, אם תהא זו עבירה מסוג עוון, יישא הנאשם מתוכם 3 חודשים בלבד.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים, כאשר הראשון בהם ביום 1.1.19 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי עמידה באחד התשלומים במועד, תעמיד את יתרת הסכום לפירעון מיד.

ד. פיצוי למתלונן באישום מס' 1 בסך 2,000 ₪, פיצוי למתלונן באישום מס' 2 בסך 2,000 ₪, פיצוי למתלונן באישום מס' 3 בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם במזכירות בית המשפט עד יום 1.1.19. המאשימה תמסור למזכירות בתוך 14 יום את פרטי חשבונות הבנק אליהם יש להעביר את הפיצויים, ותיידע את המתלוננים בדבר תוכנו של גזר הדין.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשע"ט, 05 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.